

دچار تغییر کند. حال با در نظر گرفتن این بحث و معادله ضریب فزاینده نقدینگی می‌توان نتیجه گرفت که بانکداری الکترونیکی با تغییر حجم سکه و اسکناس و سپرده‌ها می‌تواند بر ضریب فزاینده نقدینگی و حجم نقدینگی در جامعه تأثیر داشته باشد (Qin. 2017. PP 9). همچنین با مرور ادبیات نظری و نظریات ارایه شده در حوزه پولی و تورم مشخص است که تغییر نقدینگی می‌تواند شاخص‌های قیمت و تورم را تحت تأثیر قرار دهد (Mishkin. 2010. PP 617-640). از طرفی اغلب تحقیقات انجام شده در زمینه سرمایه‌گذاری در کشورهای در حال توسعه مانند ایران به این نتیجه دست یافته‌اند که تورم باعث کاهش سرمایه‌گذاری بخش خصوصی می‌شود (پژویان و خسروی، ۱۳۹۱). پس به طور کلی از مطالب بیان شده به صورت غیرمستقیم می‌توان چنین برداشت کرد که بانکداری الکترونیکی از طریق تغییر حجم نقدینگی ممکن است متغیرهای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی و به دنبال آن انباشت سرمایه و تولید را نیز تحت تأثیر قرار دهد.

۳-۱. کانال دوم تسهیلات بانکی و سرمایه‌گذاری

به طور کلی، عوامل مؤثر بر اعطای تسهیلات بانک‌ها، به دو دسته عمده عوامل طرف تقاضا و عوامل طرف عرضه تقسیم می‌شوند. «گلزاریان و همکاران» (۱۳۹۷) با توجه به نتایج مطالعات انجام شده در این زمینه یک تقسیم‌بندی از این عوامل را مطرح می‌کنند به این صورت که عوامل طرف تقاضای تسهیلات شامل مجموعه‌ای از عواملی است که بر تقاضای اجزای تشکیل‌دهنده تسهیلات تأثیر می‌گذارد این عوامل به دو بخش جمعیت شناختی (سن، جنسیت، تعداد افراد خانوار) و عوامل اقتصادی-اجتماعی (درآمد خالص، سطح تحصیلات، وضع فعالیت، وضعیت شغلی و آگاهی از اعتبارات بانکی) تقسیم‌بندی می‌شوند. عوامل طرف عرضه تسهیلات نیز شامل سه بخش اصلی عوامل ترانزنامه‌ای و داخلی بانک (اندازه، نقدینگی، سطح سپرده، نرخ سود سپرده و تسهیلات)، متغیرهای کلان اقتصادی و سیاست‌های پولی در نظر گرفته می‌شود. (گلزاریان و همکاران، ۱۳۹۷، صص ۱۲۵-۱۱۹) همان‌طور که مشاهده می‌شود سطح سپرده‌ها یکی از فاکتورهای